

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

2. DUBNA 2023

Z obsahu:

Pokoj Velikonoc

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci ve středu
13. dubna 2022, Řím,
aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Vilém z Eskilu

Libor Rösner
- strana 4 -

Modlitba za kněze

- strana 4 -

Triduum Sacrum

(Svaté třídení)

P. Florian
Kerschbaumer, O.J.S.S.
- strana 6 -

Bolestný růženec

Alfred Betschart
- strana 8 -

Zůstat v lásce

- strana 10 -

Maminka Markéta (9)

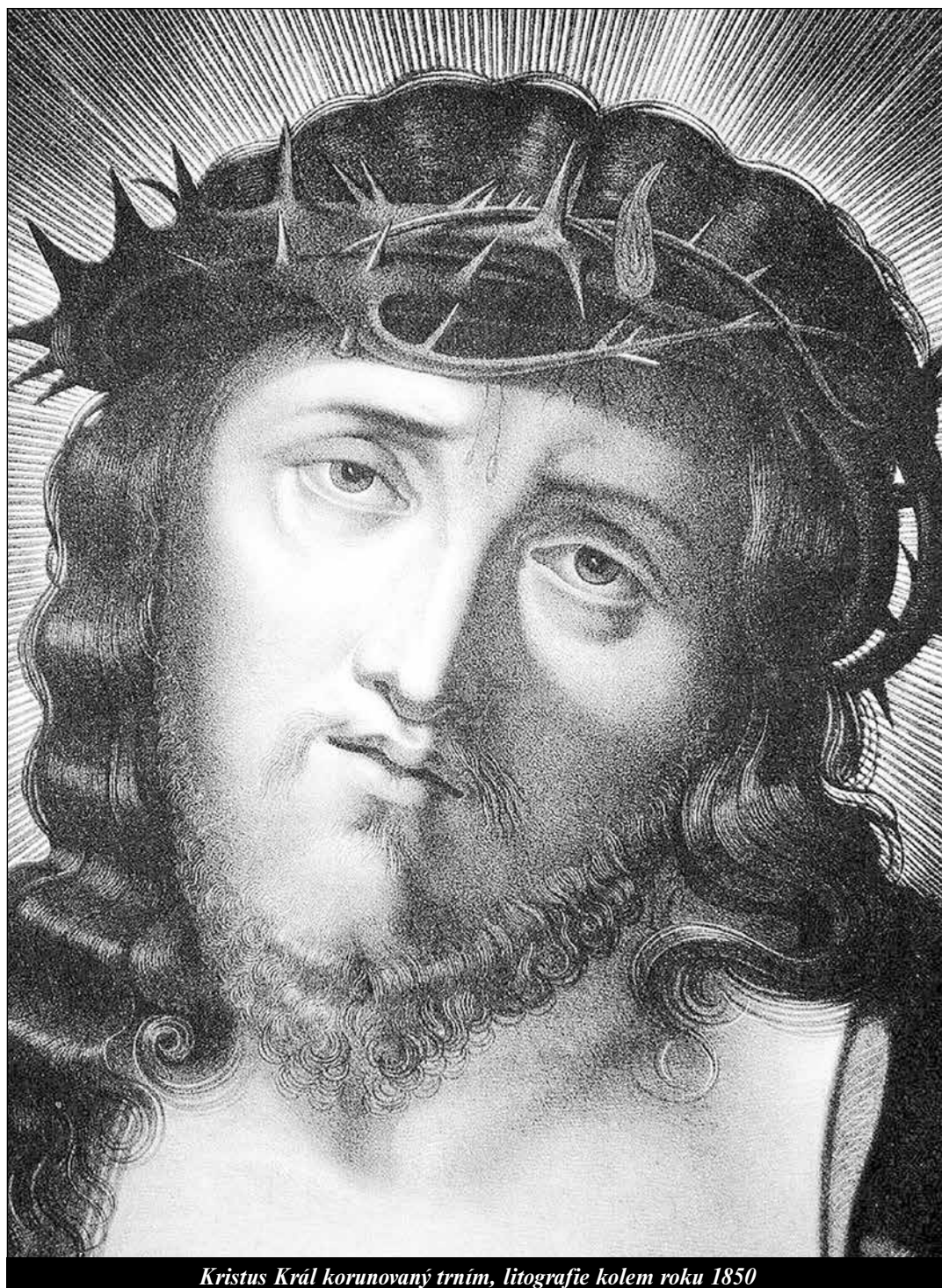
Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 11 -

Jeho láska je nejkrásnější a nejjistější útočiště

- strana 12 -

Výstava o arcibiskupu

Josefu Matochovi
v Olomouci
- strana 13 -

Kristus Král korunovaný trním, litografie kolem roku 1850

Pokoj Velikonoc

Katecheze papeže Františka při generální audienci ve středu
13. dubna 2022, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Právě se nacházíme uprostřed Svatého týdne, který trvá od Květné neděle do Velikonoční neděle. Obě tyto neděle jsou charakterizovány slavností, která se koná tam, kde je Ježíš. Jsou to však dva různé svátky.

Minulou neděli jsme viděli, jak Kristus slavnostně vchází do Jeruzaléma, jak je vítán jako Mesiáš: na cestě jsou pro něj roz-

prostřeny pláště (srov. Lk 19,36) a větve uřezané ze stromů (srov. Mt 21,8). Jásající zástup hlasitě žehná „tomu, který přichází, Králi“, a provolává: „Pokoj na nebesích a sláva na výsostech.“ (Lk 19,38) Ti lidé tam slaví, protože v Ježíšově příchodu vidí příchod nového krále, který přinese pokoj a slávu. Byl to pokoj, na který tito lidé čekali: slavný mír, plod královského zásahu, zásah mocného mesiáše, který osvo-

bodí Jeruzalém od římské okupace. Jini pravděpodobně snili o obnovení sociálního smíru a viděli v Ježíši ideálního krále, který by nasýtil zástupy chlebem, jak to již udělal, a konal velké zázraky, čímž by světu přinesl více spravedlnosti.

Ale Ježíš o něčem takovém nikdy nemluvil. Má před sebou jiné Velikonoce, ne triumfální Velikonoce. Jediné, na čem mu při přípravě na vjezd do Jeruzaléma záleží, je jízda „na přivázaném oslátku, na kterém ještě nikdo nejel“ (Lk 19,30). Takto Kristus přináší světu pokoj: skrze mírnost a tichost, symbolizovanou oním uvázaným oslíkem, na kterém ještě nikdo

Pokračování na str. 13

Svaté třídění – vrcholné dílo Boží lásky. S hlubokou pokorou přijmeme toto stručné označení všeho, co nás v liturgii čeká ve Svatém týdnu a čím jsou naplněny texty následujících stran Světla. Člověku by se ani nechtělo více rozepisovat, protože ono velikolepé dílo Boží lásky – kdy se Boží Syn vydává do rukou katanů, aby ho zajali, mučili a nakonec ukřižovali – zasluhuje spíše než hlasitá slova tichou odpověď proměněného srdce. Žádá o odpověď naší lásky, s níž se zcela odevzdáme Božím milosrdenství, vědomi si své hříšnosti, jež potřebuje k očištění a napravené výkupné dílo Kristovo, milost Boží.

Láska vždycky rozpozná, co je třeba v daném okamžiku udělat. Často nás vybízí k mlčení. Proč? Mnohdy proto, abychom se pyšně nechlubili tím, jak jsme schopni obstát ve zkoušce: pády bývají někdy velmi těžké... Apoštol Petr by o tom mohl sepsat vlastní traktát: „Kdyby všichni odpadli, já nikdy!“ (str. 3) V té chvíli z něho nepromluvila láska k Mistru, ale sebevědomí, jež však nemělo pevný základ – bylo vystavěno jako dům na písku, na Petrově egu, bez vědomí toho, že jen s Boží pomocí obstojí v tvrdých zkouškách života. Ano, ve chvíli zkoušky je lepší pokorně sklopit hlavu, padnout na kolena a prosit Pána o milost vytrvalosti v dobrém, v pravdě a lásce. Taková modlitba je vyjádřením naší důvěry v Pána a úplného sebeodevzdání jeho Božské moci, s níž nás může vytrhnout ze spárů Zlého, z pokušení. Ten, kdo se nemod-

Editorial

lí, anebo jen velmi málo, je náchylnější k pádu, ba i k odpadnutí od Boha. Vždyť láska nás nutí zapomínat na sebe a své schopnosti a zároveň umožňuje Pánu Bohu projevit nám náklonnost, která spočívá v jeho milosti, daru, který zrovna v dané chvíli potřebujeme k tomu, abychom obstáli ve zkoušce.

Pán Ježíš svaté sestře Faustyně zjevil svoji obrovskou bolest nad nedůvěrou vyvolených duší, kterým ani jeho smrt nestačí, aby důvěřovaly v Boží milosrdenství, v jeho nevyčerpatelnou lásku. Lásku, která se vrcholně vyjádřila skrze Kristův kříž a vstupuje do svátosti Eucharistie, jež je výrazem osobní lásky Boží ke každému jednotlivému člověku. (str. 6–7) Právě v Eucharistii pak přijímáme sílu, kterou potřebujeme k tomu, abychom dokázali zůstat v lásce – k Bohu i k bližním. (str. 10) Je to výzva pro každého z nás a je zároveň možností adekvátní odpovědi na ukřižovanou lásku Boha k nám. Je to naše dílo lásky, které se projevuje různými způsoby – pohledme kupříkladu na vedení maminky sv. Jana Boska, kdy láska k bližnímu vychází z lásky k Bohu. (str. 11–12)

Nejen o sobě si často myslíme, že nemůžeme upadnout, že budeme vždy vydávat dobré svědectví o Pánu Bohu, ale někdy máme ještě silnější dojem, že selhání se přece nemůže týkat těch, kdo přijali

mimořádné dary Boží při kněžském svěcení. Je nepochybné, že kněží obdrží od Pána Boha nadpřirozené dary pro své kněžské poslání, avšak každý z nich je také člověk z masa a kostí, s lidskou přirozeností narušenou skrze dědičný hřích, tedy se sklonem k pádu. A ďábel na ně útočí více než na kohokoliv jiného, protože jsou rozdateli Božích milostí druhým lidem. Proto je důležité neustále se modlit za posvěcení kněží, za Boží pomoc pro jejich náročnou službu a také vyprošovat, aby jich bylo dostatek na Pánově vinici. (str. 4) Každá taková modlitba, podpořena obětmi, přinese hojné ovoce, je spoluúčastí na díle Boží lásky, na díle spásy. Modleme se!

Budeme-li rozjímat Ježíšovo utrpení a s láskou hledět na jeho kříž, a sjednotíme-li se ve svém utrpení s jeho utrpením, abychom ho utěšili, pak zakusíme útěchu. (str. 12) Útěchu, která stojí na základech Ježíšova zmrtvýchvstání, jež oslavíme při velikonoční vigílii na konci Svatého třídění. Svátá to noc, která proměnila veškerou duchovní tmu ve světlo a zvěstovala zlomení moci smrti a zla nad člověkem!

Prožijme tento Svatý týden v intenzivním spojení s umučeným Spasitelem. Modleme se spolu s jeho trpící Matkou, Pannou Marií, nejlépe při bolestném růženci. (str. 8–10) Prosme přítom s hlubokou lítostí o odpuštění svých hříchů a sílu vytrvat v dobrém. Bděme a modleme se!

Daniel Dehner

Touto nedělí vstupuješ do největšího týdne světových dějin. Můžeš být svědkem jediné události, o které je možno v plném slova smyslu říct, že je světodějná, neboť se tu skutečně bude jednat o osud celého světa a celého lidstva. Chceš-li se připravit k spoluúčasti na tomto dramatu, popros svého Pána, aby tě připojil k těm vyvoleným, kterým dal příležitost být mu společníky při jeho vstupní modlitbě k jeho velekněžské liturgii, při níž bude sám obětujícím i obětí.

Pán opustil síň večeřadla a vyšel se svými ven do tmy, která těžce dopadá i na Pána, z jehož rukou vzešel svět a světlo. Začíná noc temných sil a zrady. Z jeho dvanáctičlenné družiny, kterou si s takovou láskou vyvolil a vychovával, již jeden odstoupil, *aby ho zradil*. Nebude to trvat dlouho, a uteče i zbytek. *Vy všichni ode mne této noci odpadnete*. Pánův vševidoucí zrak však vidí dál než k zitřejšímu ránu. Kolik takových nocí ještě prožije uprostřed těch, které si sám vyvolil! Cítíš se dotčen jeho smutným proroctvím? Nepochybuj, že se vyplní tím jistěji, čím více se ti zdá, že ty si můžeš být jist sám sebou. Dobře to uvaž, než promluvíš. Chceš říct s Petrem: *Kdyby všichni odpadli, já nikdy!?* Takové sebevědomí Ježíše nejenže nemůže potěšit, ale ještě více ho zarmoutí. Ve chvíli zkoušky se spíše sluší vroucně prosit o milost pokory a vytrvalosti, protože se brzy všichni spolu s Petrem přesvědčí, že jejich sebevědomí a sebejistota nakonec nevydrží ani do příštího kuropení.

Družina došla k bráně Getseman. Na tomto místě, již mnohokrát posvěceném jeho modlitbou, bude pokračovat ve velekněžské modlitbě, kterou začal již v horní místnosti po památné Večeři. Tam se modlil jako Obětník. Nyní se bude modlit jako Oběť. Tělesná muka, kterých budeš zítra svědkem, jsou ve skutečnosti jen vnějším odleskem nevýslovně těžšího duchovního Ježíšova utrpení, které začne už nyní a které se ani nedá popsat lidskými slovy.

Je mu pojednou odepráno to, čemu se v nekonečné míře těší od věčnosti: Otcova láska. Tuto nekonečnou bolest Synova milujícího Srdce si můžeš představit jen tak nedostatečně, jak málo si umíš představit dosavadní Otcovu lásku. Ale tu jde o víc než o odeprání Otcovy náruče. Zde dochází k zavržení. Syn věčného Otce tu

Láskou odsouzený

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Smutná je má duše až k smrti.

sám na sebe bere v nekonečné míře onu nepředstavitelnou hrůzu, která čeká na všechny odsouzené.

Ten, který se nám chtěl stát podobným ve všem kromě hřichu, přijímá i podobnost ve stavu odsouzení za hřich. Až bude jednou jako Soudce vykazovat do věčného ohně kozly po levici, nemůže tak učinit bez vzpomínky na toto své vlastní zavržení. Jak lehce je možno prodat Boží lásku za třicet stříbrných! Jak těžké je tuto lásku vykoupit zpět! *Otče, je-li možné, ať mě tento kalich mine!* Ale na toto volání odpoví Otec až v neděli ráno. Kdo potěší Pána v této kruté situaci?

Přišel k učedníkům a zastihl je, jak spí. Hle, co Pán očekává od těch, které si mezi všemi vyvolil: *Nemohli jste jednu hodinu bdít se mnou?* Je to tak mnoho, o co jsem vás prosil? Chápeš, co jsi svou ospalostí promeškal? Mohl jsi potěšit Dárce světa a všech radostí! Modli se, abys nemarnil takové příležitosti. *Duch je odhodlán, ale tělo je slabé.*

Chce-li tě mít Pán nablízku, zapomeň na sebe a na svou únavu. Snaž se domyslet, co se děje v jeho Srdci – v Srdci Boha, když tak naléhavě potřebuje člověka, a pros Ducha Svátého, aby ti pomáhal naplnit jeho očekávání.

Opuštěn Bohem i lidmi, modlí se Ježíš dále: *Obkličuje mě smečka psů, tlupa zlosynů mě svírá. Ty však, Hospodine, nestůj daleko, má sílo, pospěš mi na pomoc.*⁽¹⁾ Uprostřed této bezútěšné temnoty zbývá jen jeden záblesk: *Staň se tvá vůle*. Všechno však spíše naznačuje, že se zde děje vůle Zlého. Že by celá ta cesta z Otcova lůna a nabízená oběť byla marná? Nemůže být přece nic lepšího a světlejšího než vůle Otce, i když je pro nás zahalena do neproniknutelné temnoty. Odpovědět na tuto vůli „ano“ však stojí někdy tak tvrdou námahu, že na čele vystoupí krvavý pot. Pros Pána, aby tě naučil rozmlouvat s Otcem i tehdy, kdy se ti bude zdát, že mlčí, jako by se od tebe odvrátil.

Pán světa vrávorá k místu, kde zanechal své druhy. Na koho to spoléhal?

Liturgická čtení

Průvod s ratolestmi:

Evangelium – Mt 21,1–11

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátka. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: »Pán je potřebuje, a hned je pošle nazpátek.«“ To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: „Řekněte síónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází, pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumaru.“ Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátka, prostřeli na oslátka své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na

Dokončení na str. 5

Ti tři vyvolení jsou dále pohrouženi v dřímotách. Snad je to tak lepší. Ti tři viděli jeho proměnu ve slávě. Kdyby nyní otevřeli oči a viděli jeho proměnu v pokoreni, zděsili by se i uprostřed noci vzezření svého Pána. To že je ten, skrze něhož všechno je stvořeno? Ježíšovo ponížení nezačne, až se ho zmocní jeho nepřátelé a budou ho tupit a týrat. Jeho ponížení, které začalo už jeho vtělením, když se nám stal podobným, vrcholí nyní, když prožívá tuto podobnost ve stavu nejtěžšího ze všech pokušení. Ukazuje ti, co dělat v takové zoufalé situaci: pokračuje v modlitbě, kterou sám označil za nejúčinnější obranu proti pokušení. Není Petrův spánek v době, kdy je tak naléhavě zapotřebí modlitby, další předzvěsti jeho blížícího se pádu? Zanedbávání modlitby a bdělosti předznamenává nepříznivé vyhlídky, že obstojíš v pokušeních, která jsou nevyhnutelná.

Ježíšova modlitba je vyslyšena. *Nezdráhá se, necouvá nazpět*. Je připraven vydat se těm, kteří ho budou bit a rvát jeho vous. *Vstaňte, pojďte. Přiblížil se ten, který mě zradil.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 22,17.20.

Svatý Vilém z Eskilu

Hned dvě trojky na konci letopočtu lemují život tohoto světce - narození i úmrtí. Letos tedy „oslavuje“ kulaté výročí, a to v nebeské vlasti, neboť jeho život byl lemován zbožností a vytrvalostí v konání Božího díla.

Na svět přišel Vilém před devíti sty lety v Paříži, jiné prameny za místo jeho narození označují Compiègne. Pocházel ze šlechtické rodiny a vychování i vzdělání nabyt u strýce Hugona, dvaadvacátého opata pařížského opatství Saint-Germain-des-Prés.

Vilém byl předurčen k duchovní kariéře, která měla být díky jeho původu slibná. Avšak později se ukáže, že to jsou v první řadě osobní Vilémovy kvality, co tohoto muže činilo váženým. Jakmile přijal podjáhenské svěcení, byl jmenován kanovníkem při kostele sv. Jenovéfy – Sainte-Geneviève-du-Mont. Již tehdy se vymykal svou jedinečností, bral totiž život osoby zasvěcené poctivě a snažil se ve své pověstné zbožnosti plnit beze zbytku všechny povinnosti, jež z jeho postavení vyplývaly, ba plnil je na více než sto procent.

To se pranic nelíbilo ostatním kanovníkům, vesměs polovičatým a vlažným jedincům, užívajícím si dobrého bydla ply-

noucího ze zaručených příjmů, jež jim členství v kapitule skýtalo. Zvláště když jim nízkost tohoto jejich počinání ukazoval svým příkladem takový mladík. O to hůře se jim žilo se špatným svědomím, jež se snažili marně potlačit, navzdory vzájemnému ujišťování o přepjatosti přehorlivého eléva. Snažili se proto Viléma všemožně vystrnadit.

A možná i zákulisní tlaky stály za Vilémovým přemístěním do malého kláštera Epinay nedaleko Paříže, kam odešel záhy po svém jáhenském svěcení. Netrvalo dlouho a město na Seině navštívil papež Evžen III. Když se seznámil s poměry při kostele Sainte-Geneviève-du-Mont, zhroutil se a celou komunitu z moci svého úřadu rozpustil. Nahradili ji kanovníci z kláštera sv. Viktora, v jejichž středu ještě před pár lety působil velký středověký teolog Hugo (známý jako Hugo od Svatého Viktora). Své postavení převora sem od Svatého Viktora přenesl opat Odo, jemuž

Svatý Vilém z Eskilu

nebyl Vilém neznámý. Již brzy jej povolal zpět a po čase, když si potvrdil zvěsti o výjimečnosti tohoto mnicha, ho dokonce jmenoval podpřevorem.

Zanícený a bohabojný Vilém nebyl neznámý ani mnohem širšímu okolí a není zde zdaleka řeč jenom o Paříži, potažmo Francii. Vědělo se o něm, že podstupuje velká umrtvování a že je mužem modlitby. Spával na holé zemi, pod mnišskou kutnou nosíval žinici a jeho láska k Bohu byla natolik intenzivní, že když se přiblížil k oltáři, mnohokrát se rozplakal.

Nezapomněl na něj ani jeho přítel ze studii Absalon, nyní roskildský biskup, pro nějž se stalo povolání Viléma do Dánska prvořadou potřebou. V roce 1161 vyslal do jeho konventu poselstvo s prosbou, aby se ujal reformy kláštera sv. Tomáše v Eskilu, jenž se nacházel v Absalonově diecézi a reformu potřeboval jako sůl. Poté, co Vilém před svatostánkem obdržel odpověď, že je v tom pozvání prst Boží, přislíbil Absalonovi, že jeho prosbě vyhová.

Klášter nalezl ve zuboženém stavu, a to jak po stránce hmotné, tak i po té duchovní, poněvadž tamní komunita se původním regulím sv. Augustina a klasické klášterní disciplíně na hony vzdálila. Stálo ho to nezměrné úsilí a množství bezesných nocí, krom toho musel hned čtyřikrát po čtyřech velkých požárech začínat znova a musel se vyrovnat i s odchodem tří francouzských druhů zpět do země na Loire, jelikož na rozdíl od něj nebyli s to

Modlitba za kněze

Nejmilejší Ježíši, příteli kněží, posílej všem kněžím denně sedmero darů Ducha Svatého, aby byli všem vším nyní i ve smrti.

Uděl jim trpělivost s maličkými, soucit s nemocnými, pokoru pro chudé, odvahu proti nepřátelům církve. Učiň je neúnavnými ve vyučování, ochotnými k udílení svátosti pokání, horlivými při rozdávání svátého přijímání. Učiň je hroznými pro peklo a všechny jeho spojence, ale posly míru pro všechny lidi dobré vůle.

Kamkoliv se ubírají, ať je provází tvé požehnání; kde prodlévají, ať zavládne tvůj mír; komu žehnají, ať je požehnan tébou. Učiň je apoštoly, učiň je svatými. Amen.

Ó Pane Ježíši, rozmnož počet kněží své církve!

Dobrotivý Spasiteli, který jsi ve své vševědoucnosti předvídal, jak osudný nedo-

statek kněží zasáhne naši dobu a naši vlast, pro duševní bolest, s jakou jsi volal na kříži „Žízním“, dej, aby duše, které jsi povolal ke své svaté službě, slyšely tvůj hlas. Dej jim sílu, aby překonaly všechny překážky, které se jim staví do cesty. Nedej, aby je zlý duch nebo svět oloupil o drahocenný poklad tvého svátého povolání.

Svatí andělé těchto vyvolených duší, prostě za ně ustavičně Boha. Napomínejte je laskavě a důtklivě, aby následovaly Boží hlas.

Nejsvětější Panno Maria, ty ses stala svou účastí na utrpení Spasitele spoluvykupitelkou nesmrtelných duší. Vypros nám mnoho svatých kněží. A ty, svatá Anno, která jsi své milé dítě již v nejútlejším věku zasvětila chrámu, vypros rodičům těch, kteří jsou povoláni k jeho službě, aby s ochotným a vděčným srdcem přinesli svou oběť. Amen.

vydržet tuhé severské podmínky dánské-
ho podnebí. Avšak nakonec se mu z po-
zice opata podařilo klášter obrodit (hod-
ně i díky neustálé podpoře Absalonově),
vdechnout mu nový život a hlavně mu při-
navrátit lesk dob zakladatelských, kdy horli-
vost mnichů žít pro Boha a s Bohem patřila
k poznávacím znamením tohoto konven-
tu. V roce 1178 tak mohl v poklidu odejít
do jiného opatství, které sám s Absalono-
vou pomocí založil, a sice do Æbelholtu.

Vilém platil za velkou postavu dán-
ské církve. Časem se pod jeho kontrolu
dostaly prakticky všechny kláštery v ze-
mi, dokonce i ty patřící jiným řádům, což
byla věc naprosto nevidaná. Narážel pro-
to na odpor ze strany opatů těchto kláš-
terních komunit, kteří jeho svrchovanou
pozici vnímali jako zasahování do vlast-
ních pravomocí. Nutno podotknout, že
po právní stránce nebyli daleko od prav-
dy. Vilém ovšem svého postavení nezne-
užíval, šlo mu výhradně o reformu oněch

*Pozůstatky východního křídla
augustiniánského kláštera v Eskilu*

klášterů, která měla napravit pochybení
a „vyvětrat zatuchlé kouty“.

V roce 1194 putoval z panovníkova na-
řízení v jedné velmi choulostivé záležitosti
do Říma: Královu sestru Ingeborg (z do-
nes ne úplně jasných příčin) zapudil prak-
ticky ihned po svatební noci její právoplat-
ný manžel Filip II. August, francouzský
král, a podnikal kroky k anulování man-
želství, které podle něj nebylo konzumová-
no. Ingeborg anulaci rozhodně odmítala,
jakož i Filipovu tezi o nekonzumovaném
manželství. Přestože byly Filipovy důvo-
dy i díky Vilémově argumentaci shledány

jako nepřesvědčivé (Vilém např. proká-
zal nesmyslnost Filipových důkazů o po-
krevním přibuzenství manželů), francouz-
ský vladař se nepodvolil ani při opakované
obnovovaných soudních sporech, jež roz-
hodly v jeho neprospěch. Vilémovi to kaž-
dopádně neodpustil a při jeho návratu do
Dánska ho nechal v Dijonu prostřednictvím
burgundského vévody zatknout. Až
intervence opatů z Cîteaux (Guy II. de Pa-
ray) a Clairvaux (Guy de France) otevře-
ly Vilémovi brány kasemat a mohl pokračo-
vat v cestě do Dánska.

Po svém návratu do Dánska se rozne-
mohl a 6. dubna 1203, na Velikonoční
neděli, odevzdal svou duši Hospodinu.
Dne 21. ledna 1224 ho za svatého pro-
hlásil papež Honorius III. a dne 16. čer-
vna 1238 byly Vilémovy tělesné pozůstat-
ky vyzvednuty a uloženy do klášterního
kostela v Æbelholtu. Původně se též je-
ho svátek slavil 16. června, později se pře-
sunul na datum jeho úmrtí, tj. 6. duben.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

cestu. Zástupy, které šly před ním i za
ním, volaly: „Hosana synu Davidovu!
Požehnaný, který přichází ve jménu Pá-
ně! Hosana na výsostech!“ Jakmile vjel
do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé
město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ Ze zá-
stupu jim odpovídali: „To je ten prorok,
Ježíš z galilejského Nazareta.“

Ke mši: 1. čtení - Iz 50,4-7

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učedníka,
abych uměl znaveného poučovat utěšu-
jícím slovem. Každého rána mi probou-
zí sluch, abych ho poslouchal, jak je po-
vinnost učedníků. Pán, Hospodin, mi
otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl
nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kte-
ří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj
vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou
a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomá-
há, nebudu tedy potupen. Proto dávám
ztvrdnout své tváři v křemen a vím, že
nebudu zahanben.

2. čtení - Flp 2,6-11

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přiroze-
nost, nic nelpěl na tom, že je roven Bohu,
ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe při-

rozenost služebníka a stal se jako jeden
z lidí. Navenek byl jako každý jiný člo-
věk, ponížil se a byl poslušný až k smrti,
a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh
povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné
jméno, takže při Ježíšově jménu musí po-
kleknout každé koleno na nebi, na zemi
i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě
Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Mt 27,33-54 (zkrácená verze)

Když došli na místo zvané Golgota, což
znamená „Lebka“, dali mu pít víno smí-
chané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl.
Přibíli ho na kříž a rozdělili si jeho šaty
losováním. Potom si tam sedli a hlídali
ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udá-
ním jeho provinění: „To je Ježíš, židov-
ský král.“ Zároveň s ním byli ukřižováni
dva zločinci, jeden po pravici, druhý po
levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potup-
ně proti němu mluvili. Potřásali hlavou
a říkali: „Chceš zbořit chrám a ve třech
dnech ho zase vystavět. Zachraň sám se-
be! Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“ Stejně
tak se mu posmívali i velekněží s učite-
li Zákona a staršími a říkali: „Jiným po-
mohl, sám sobě pomoci nemůže. Je prý

to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kří-
že, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha,
ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbe-
ní. Přece řekl: »Jsem Boží Syn!« Stejně
ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukři-
žováni. Od dvanácti hodin nastala tma
po celém kraji až do tří odpoledne. Ko-
lem tři hodin zvolal Ježíš mocným hla-
sem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“, to
znamená: „Bože můj, Bože můj, proč
jsi mě opustil?“ Když to uslyšeli někteří
z těch, kdo tam stáli, říkali: „On volá
Eliáš!“ Jeden z nich hned odběhl, vzal
houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rá-
kosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní
však říkali: „Počkej, chceme vidět, zda-
li ho přijde Eliáš zachránit.“ Ježíš však
znovu vykřikl mocným hlasem a skončil.
Vtom se chrámová opona roztrhla v půli
odshora až dolů, země se zatřásla, ská-
ly se rozpučly, hroby se otevřely a mno-
ho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno.
Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do
Svatého města a ukázali se mnoha lidem.
Když setník a jeho lidé, kteří měli u Je-
žíše stráž, viděli to zemětřesení a všech-
no, co se dělo, hrozně se polekali a říka-
li: „To byl opravdu Syn Boží.“

Triduum Sacrum (Svaté třidení)

P. Florian nám znovu připomíná, co pro nás Ježíš vykonal a jak daleko šel ve své lásce k nám – až na smrt na kříži.

*To jsem ti učinil, protože tě miluji,
a abys uvěřil v moji lásku k tobě!*

Kdybychom měli zvolit, kterou větu bychom měli zapsat do svého srdce jako jistou pravdu, o jejímž obsahu bychom nemuseli pochybovat, pak by to mohla být věta z prvního listu Janova: „Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.“ (1 Jan 4,16) Vlastně popisuje v krátkosti základ našeho života. Lásku Boží, náš životní cíl a současně střed naší křesťanské víry!⁽¹⁾

Můžeme si být jisti láskou Boží!

Skutečnost, že každý z nás je osobně nekonečně a zvláštním způsobem milován, je tou novou zprávou, kterou nám Ježíš Kristus zvěstuje a sděluje nám ji ve Svatém třidení, tedy v čase od poslední večere k velikonočnímu ránu, ustanovením svátostí a založením Církve. Nic nás lidi netrápí více než nejistota, jestli jsme milováni. Blažený je ten, kdo jako dítě zakusil otcovskou a mateřskou lásku! A když ještě k této lásce přidáme živou víru v lásku Boží, pak vznikne zdravá, šťastná a silná lidská osobnost, která může mnohé snést a v mnohém vytrvat a dosáhnout cíle života, naplnění v lásce Boží.

Protože se to bohužel často nestává, položme si rozhodující otázku: Jak získáme tuto životně důležitou jistotu lásky? Je

vůbec možné jí dosáhnout? Na tuto otázku si můžeme my, křesťané, odpovědět rozhodným „ANO“! K jistotě lásky nemůžeme dospět vlastním snažením. Přišla k nám ale v Ježíši Kristu. Otec nám seslal svého Syna z lásky k nám (srov. Jan 3,16). A Syn nám svým životem, utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním podal svědectví, že nás Bůh miluje.

Zanechal nám záruku lásky ve svátostech, zvláště ve svaté Eucharistii. Neodešel od nás, aniž by nám nezanechal Boží lásku, a pro její pokračování ustanovil kněžství. Proto mohl také říci: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20)

Můžeme se tedy setkat na tomto světě s absolutní láskou Trojjediného Boha k nám! Ta nespočívá v tom, že my milujeme Boha, nýbrž „že Bůh si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy“ (1 Jan 4,10). Svoji zárukou lásky se Bůh stará o to, abychom si byli jisti jeho láskou. Jeho láska je také schopna nahradit nám všechno chybějící a vyléčit všechno nemocné.

Věrme v nekonečné Boží milosrdenství

Svaté třidení, které slavíme každý rok na Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu⁽²⁾ a o velikonoční vigílii jako vrchol liturgie, je zdrojem a odkazem Trojjediné Lásky k nám. Jestliže prožijeme tyto

*U Kristova kříže
můžeme potkat lásku Boží*

tři svaté dny s vděčným srdcem, pak se prohloubí naše láska a vděčnost vůči Bohu, a nakonec dosáhneme takové jistoty, kterou nebudou moci otřást naše vlastní nedokonalosti, chyby, ani bída světa. Služebnice Boží, sestra Louise Marguerite Claret de la Touche napsala svému duchovnímu vůdci P. Charrierovi o svém zápasu věřit v Boží lásku tato slova: „Kdybych si jenom na okamžik pomyslela, že moje bída je větší než milosrdenství Boží a silnější než jeho moc, pak bych se dopustila největšího hříchu ve svém životě.“

Svou důvěrou v jeho milosrdnou lásku působíme Bohu velkou radost a nedůvěrou bychom zraňovali jeho lásku. Sestře Faustyně to zjevil Ježíš takto: „Nedůvěra duši rozrývá moje nitro. Ještě více mě bolí nedůvěra vyvolených duší. Navzdory moji nevyčerpatelné lásce mi nedůvěřují. Ani moje smrt jim nestačí. Běda duši, která zneužije moji lásku.“

Bůh se pro nás učinil zranitelným

Ježíš Kristus nám zjevil lásku Otce a projevil nám svoji lásku svým vtělením, tím, že žil životem lidí, které stvořil jako svobodné bytosti. Milovat znamená v hříšném světě být zranitelným, vydávat se utrpení z lásky, aby přivedl k lásce ty, kteří se od lásky odpoutali. Proto se Kristus narodil chudý ve stáji a nakonec byl zajat, po-

Česká křesťanská akademie, místní skupina Opava, a Orel jednota Slavkov srdečně zvou na přednášku **SAKRÁLNÍ PROSTORY NA KARLŠTEJNĚ**. Přednáší: **Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., DSc.** Kde: **Orlovna ve Slavkově**. Kdy: **V pátek 14. dubna 2023 v 16.30 hodin.**

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT – Praha, sobota 15. 4. 2023

Přijďte vyjádřit podporu nečekaně těhotným ženám, aby každé počaté dítě mohlo dostat šanci. Chceme, aby vláda ulehčila přijetí počatého dítěte zvláště rodinám se třemi a více dětmi. A milým bonusem je setkání s přáteli.

Program: 7.00 centrum Prahy – happening pro mladé • **11.00 Pražský hrad, katedrála – mše svatá** • 13.00 Klárov – program pro děti i dospělé, občerstvení pro přihlášené • **14.30 Pochod pro život** po trase Klárov – Národní třída – Václavské náměstí.

Více informací a přihlášení na www.pochodprozivot.cz.

smíván, zraněn, na kříži usmrcen a lidmi zavržen. Kristus se nesnažil o kříž z lásky ke kříži. Chtěl milovat, nic než milovat. V hříšném lidstvu vede láska ke kříži. Tam se ale završuje láska nad světem bez lásky. Toto nepochopitelné tajemství Božské lásky slaví Církev slavnostním způsobem o Velikonocích jako Triduum Sacrum (Svaté třídění). „Z velikonočního tajemství se rodí Církev. Právě proto Eucharistie ... je par excellence svátostí velikonočního tajemství.“⁽³⁾ Jejím základem a jejím pramenem je celé Triduum Paschale (Velikonoční třídění). Svátost Eucharistie je současně největším výrazem osobní lásky Boží ke každému jednotlivému člověku. To jsem udělal tobě, protože tě miluji a že ty věříš v moji lásku k tobě!

**Bůh nám daruje sám sebe,
aby v nás přebýval**

Velmi působivě vidí blahoslavená stigmatizovaná mystička Anna Kateřina Emmerichová vznešenost ustanovení sváté Eucharistie: „Ježíš byl během těchto úkonů vroucnější a vroucnější a řekl, že jim chce dát nyní všechno, co má, sama sebe; při tom vypadal, jako by se pro ně celý vyléval z lásky, a viděla jsem ho úplně průsvitného; byl jako zářící stín... Všechna slova vycházela z jeho úst na apoštoly jako oheň a světlo, jen ne na Jidáše... Jeho slova zářila a stejně tak chléb, který vnikal do úst apoštolů jako tělo plné světla. Bylo to, jako by do nich sám proudil. Viděla jsem všechny proniknuté světlem, jen Jidáše jsem viděla temného.“⁽⁴⁾ Nikoliv celá masa lidí komunikuje svátost lásky, nýbrž jenom jednotliví věřící, kteří očistili své srdce ve svátosti pokání a připravili se. Ti přistupují k hostině lásky a jsou také přijímáni Bohem, opravdu komunikují s Bohem. „Můžeme říci, že nejen každý z nás přijímá Krista, ale také že Kristus přijímá každého z nás.“⁽⁵⁾ Uzavírá s námi své přátelství: „Vy jste moji přátelé.“ (Jan 15,14) Tento pravdivý obsah z encykliky *Ecclesia de Eucharistia*, když je zpřítomňujeme v okamžiku přijímání, se nám stává nevýslovným zdrojem radosti a přátelství s Bohem. Bůh touží po mně, aby mne přijal do svého milujícího srdce! Blahoslavené Marii od Božského Srdce Droste zu Vischering, která obětovala svůj život za zasvěcení světa Srdci Ježíšovu, řekl Ježíš z důvodu její horoucí lásky

***Eucharistie vyjadřuje osobní
lásku Boha k nám!***

ke svaté Eucharistii dokonce toto: „Kdybych ještě neustanovil Nejsvětější svátost oltářní, udělal bych to teď pro tebe, tak velké je moje přání bydlet ve tvém srdci a v něm nacházet útěchu, uprostřed všech urážek, které mi ve světě působí.“

...abychom věřili v jeho lásku

Jaké nepochopitelné dary nám dal Vykupitel na žádost svého Otce a v síle Ducha Svatého v těchto svatých dnech Velikonoc! Bude dobré je zde znovu vypočítat: svým učedníkům umyl nohy, udělil jim odpuštěním čisté srdce, odpustil jim dopředu jejich nevěrnost a po zmrtvýchvstání jim dal moc, aby mohli jeho jménem odpouštět hříchy jako „druhý Kristus“. Ustanovil svátost kněžství s úkolem, aby pokračovali v uchovávaní jeho památky v Eucharistii. Při umírání na kříži dal jako poslední vůli své lásky svoji Matku Marii za naši matku a zasvětil nás jejímu Neposkvrněnému Srdci. Po svém zmrtvýchvstání dal svým učedníkům velikonoční přání pokoje.

Dříve než Církev o Letnicích vyšla na světlo a vydala se na cestu do světa, stala se určitě rozhodujícím momentem je-

Připravme svá srdce na setkání s ním...

jich formace společná modlitba po čtyřicet dnů za přítomnosti Matky Církev, Marie, a následující letniční dar, vylítí Ducha Svatého. A znovu bylo vidět, jak osobní je Boží láska: Duch Svatý sestoupil na každého z nich ve tvaru ohnivého jazyka. Bůh nás nemiluje nějak všeobecně jako masu, ale zcela jako jednotlivá osobní stvoření své neopakovatelné lásky. Proto platí pro veškerý život a působení Ježíše Krista: To jsem ti učinil, protože tě miluji a abys ty uvěřil v moji lásku k tobě!

**Co jsem připraven
udělat pro Ježíše?**

Zůstává ještě, abychom si položili poslední otázku: Co jsem připraven udělat pro Ježíše z vděčnosti za jeho lásku ke mně a jak mu ukázat svoji lásku? Světci a mučedníci dosvědčovali lásku k Ježíši Kristu nejrůznějšími způsoby a darovali mu svůj život. Také my jsme v naší aktuální situaci v Církvi a ve světě vyzýváni a pobízeni, abychom se stali svědky Boží lásky pro všechny lidi. Ve světě, který je stále více bez lásky a člověk je v něm stále více „odlišťován“, zůstává setkání s milosrdnou láskou Boží jedinou záchranou. Bohu neunikne žádné pohnutí našeho srdce. Milovat ho je možné pro každého. Každá přijatá svátost, každá modlitba, každá myšlenka, kterou mu věnujeme, každé slovo a skutek z lásky, každá obětovaná bolest a každý skutek lítosti nad našimi hříchy a každá slza nad jeho bolestným utrpením pro naše vykoupení jsou znamením opravdové lásky k Bohu a stanou se poklady v nebi. Svátý Jan od Kříže řekl, že o večeru našeho života budeme souzeni podle lásky. Učme se tedy dnes Boha milovat, jak si on přeje být milován, aby také náš večer života byl dokonán v lásce Boží!

*Z Medjugorje akuell 3/2021 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Srov. Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 25. 12. 2005.
- (2) Bílá sobota je dnem bez liturgie. [pozn. red.]
- (3) Jan Pavel II., *Ecclesia de Eucharistia*, 3.
- (4) *Hořké umučení Pána našeho Ježíše Krista*, Matice cyrilometodějská s. r. o. 2013, str. 89.
- (5) Jan Pavel II., *Ecclesia de Eucharistia*, 22.

Bolestný růženec

Abychom před svým duchovním zrakem oživilí události dramatu vykoupení a ony mohly účinněji působit na náš duchovní život, využijme rozjímání nad bolestnými tajemstvími svatého růžence. Tento růženec nás uvádí tím nejkrásnějším způsobem do tajemství utrpení a smrti Pána Ježíše Krista.

Který se pro nás krví potil

Velký pátek začíná pro našeho Pána již po poslední večeři v noci Zeleného čtvrtku, když pronesl svou velekněžskou modlitbu. V Písmu svatém čteme:

Po těchto slovech se odebral Ježíš se svými učedníky za potok Cedron (Jan 18,1), odešel podle svého zvyku na Olivovou horu... Sám se pak od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. (Lk 22,39.41–44)

Snad prožíval náš Vykupitel v těchto nočních hodinách v Getsemanech nejstrašnější část svého umučení. Jeho pot stékal jako krůpěje krve – to poukazuje na to, že Kristus musel trpět nesnesitelnou úzkostí, která byla daleko horší než všechno to, co ještě musel dále vytrpět. Vidí pekelné propasti hříchu a jejich démonickou zlobu a zvrácenost, kterou s nejvyšší jasností mohl poznávat jen on jakožto Bohočlověk. Tato strašná tíže hříchů na něho padá jako násilná špinavá vlna, aby ho zničila. Ví, že jako *Boží Beránek* musí sestoupit až do těchto pekelných propastí se vši jejich zvrhlostí a satanskou nenávistí vůči Bohu, aby tak byl obětován.

Úchvatnými slovy popisuje Anna Katerina Emmerichová ve svých úvahách Kristovo utrpení v Olivové zahradě: „Před Pánovu duši předstoupilo budoucí utrpení jeho apoštolů, učedníků a přátel, malý počet příslušníků první Církve a pak při jejím růstu nastupující bludařství a odpady a opakování prvního hříchu skrze pýchu a neposlušnost ve všech formách ješitnosti a klamného sebeospravedlňování. Zjevila se mu vlačnost, zvrácenost a zloba nesčetných křesťanů a rozmanité lži a podvodné výmysly pyšných učitelů, svatokrádežné zločiny neřestných kněží

a strašné následky a hrůza zpusťování Božího království na zemi, ve svatyních nevděčného lidstva, které má vykoupit svou krví a životem za nevýslovných muk. Viděla jsem tato pohoršení v nekonečné řadě obrazů ze všech staletí až do dnešní doby a dále až do konce světa ve všech formách chorobného bludného šílenství, pyšné zrady, fanatického blouznění, falešných proroctví, kacířské tvrdošijnosti a zloby, jak procházejí před Ježíšovou duší. Všichni odpadlíci, samospasitelé, učitelé bludů a posedlí lžisvětci, všichni svůdci i svedení ho tupili a mučili, jako by pro ně nebyl ukřižován, nebyl přibit na kříž jejich choutkami a výklady jejich temnot. Oni všichni trhali a rozdělávali si nesešivanou suknicí jeho Církve. Každý chtěl mít vykupitele jiného, než jaký se

za ně vydal z lásky. Nesčíslní ho mučili, tupili a zapírali ho. Nesčíslní krčili rameny a potřásali hlavami nad tím, který nad nimi roztáhl své zachraňující paže, aby je chránil proti propasti, která se před nimi otevírala. Viděla jsem další nesčetné, kteří ho veřejně zapírali, ale také se s odporem odvraceli od ran jeho Církve, které jí sami pomáhali zasadit, jako se odvrátil

levita od chudáka, který upadl mezi lotry. Viděl, jak se odlučují od jeho zraněné Nevěsty nevěrné děti, které opouštějí svou matku v noci, když ji ohrožují lupiči a vrazi, kterým svým nezřízeným způsobem života otevřely brány... Viděl, jak jsou odděleni od vinného kmene a hozeni mezi plané, neplodné ratolesti. Viděl je jako bloudící ovce, vydané vlkům, vyhnané najatými pastýři na špatnou pastvu, jak nechtějí jít do ovčince Dobrého pastýře, který dal život za své ovce. Viděl, jak jsou bez domova, jak bloudí kolem a nechtějí vidět jeho město, které leží na hoře a neskryvá se. Viděl je na písečné poušti, kde je proměnlivé víchry honí nesjednocené, ale nechtějí do domu jeho nevěsty Církve, zbudované na skále, které slíbil, že ji až do konce světa nepřemohou brány pekla. Nechtěli vstoupit do její brány a sehnout šiji. Viděl je, jak následují ty, kteří směřují jinam, jen ne k bráně. Budovali různé chýše na písku, bez oltáře a bez oběti, jak na střeších vyvěšují větrné korouhvičky a podle nich se točí jejich nauka... Viděl, jak bourají své chýše a jejich trosky vystřelují proti úhelnému kamenu Církve. (...) Ježíš je všechny viděl, trápil se kvůli nim a chtěl trpět za všechny, kteří nevidí jeho, nechtějí za ním nést svůj kříž s jeho Nevěstou, jež se jim dává ve svatých svátostech ve městě zbudovaném na hoře, které zůstává neskryté a brány pekla je nepřemohou. Toto tajemství Ježíšova utrpení můžeme poněkud pochopit, když si uvědomíme, že i hřích jednoho každého z nás stojí před ním v celé své zraňující ostrosti. I hříchy, které nejsou v žádném zpovědním zrcadle, které je dokonce obtížné pojmenovat, hříchy, které sedí v kořenech našeho bytí a života, jako sklon ke zlému, jako špatné charakterové sklony, uplatňují zevnitř své otrávené a zničující působení na naše myšlení a jednání a projevují se pak navenek svými špatnými plody jako vlačnost v náboženských věcech, zdánlivá zbožnost, faleš, zášť, nečistota, závist, pomluvy a nenávist.“

Který byl pro nás bičován

Kristus stojí před Pilátovým soudem, kam ho přivedli lidé nejvyššího kněze Kai fáše, kteří si chtějí na římském místodržícím vynutit pro Ježíše rozsudek smrti. Pilát však musí doznat: *Já na něm nenalézám vinu.* (Jan 18,38) Ze zbabělosti jim

však vydá Ježíše v hanebné výměně za zločince Barabáše. V Písmu svatém stojí: *Pilát ho dal zbičovat.* (Jan 19,1)

Za tímto krátkým a suchým sdělením stojí hrozná skutečnost. Bičování, které bylo zpravidla součástí ukřižování, prováděli kati. Ti zbavili oběť šatu, připoutali ji za ruce a nohy pevně ke sloupu, takže stála s obnaženými zády. K bití se nepoužívaly pruty, nýbrž důtky, které měly na konci řemenů kovové kuličky nebo háčky, tzv. *scorpiones*. Zkoumání Turínského plátna ukázalo, že rány po bičování, které jsou na plátně viditelné, mají tvar činky, jako by byly způsobené dvojicí kovových kuliček. Protože se na plátně vyskytují ve třech skupinách, je možno usuzovat, že bičování bylo třífázové.

Římané přenechávali bičování oběti krutosti drábů. Tak dělalo římské bičování z obětí zdeformované mrzáky. Při prvním bičování způsobily první důtky puchýře na krku, zádech, bocích, rukou a nohou. Tvořily se přitom rudé podlitiny a krvavé puchýře. Pak drásaly kůži a svaly. Puchýře praskaly a celé tělo se zalilo krví. Bičovaný byl tak moc zřízený, že nejednou při tomto mučení zemřel, jak dosvědčují římsí spisovatelé. Prorok Izaiáš říká: *Je-ho podoba byla nelidsky zohavena..., byl rozdrčen pro naše zločiny.* (Iz 52,14.53,5)

Věřící lid viděl vždy za bičováním Ježíše Krista hříchy nečistoty a strašné hříchy, které zvláštním způsobem znesvěcují tělo, Boží chrám. Svatý Pavel říká: *To je vůle Boží, vaše posvěcení. Zdržujte se smilství. Naučte se držet své tělo v kázni a počestnosti.* (1 Sol 4,3n) *Ti, kdo náleží Kristu, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi.* (Gal 5,24)

Který byl pro nás trním korunován

K tomuto tajemství čteme v Písmu svatém:

Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy, a svolali k němu celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat: „Bud' zdrav, židovský králi!“ Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu. (Mk 15,16–19)

Korunování trním a posmívání je krutým a divokým pokračováním bičování bezcitnými žoldáckými pacholky. Výsměch muži, který se představil jako

Neděle Božího milosrdenství

Dne 5. května 2000 byl vydán dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kterým byla ustanovena 2. neděle velikonoční jako **Neděle Božího milosrdenství** (letos 16. dubna). Pán Ježíš totiž obdařil tento svátek velkými přísliby. Největší z nich je spojen se svatým přijímáním přijatým v tento den. Je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. **Přípravou na svátek má být nověna, která začíná na Velký pátek (letos 7. dubna).** Nověna spočívá v denní modlitbě korunky k Božimu milosrdenství. V den svátku Božího milosrdenství pak chce Je-

žíš zahrnout lidi nejen spásonosnými milostmi, ale rovněž časnými dary. Mají-li mít věřící užitek z velkých darů, které chce Pán dát každému člověku, je třeba, aby byli v milosti posvěcující (po svátosti smíření), aby neměli zalí-

bení v žádném hříchu, aby plnili podmínky úcty k Božimu milosrdenství (důvěra a činná láska k bližnímu) a přistoupili v ten den k „prameni života“, čili ke svatému přijímání.

Dne 29. června 2002 vydal Svatý stolec dekret, kterým udělil Jan Pavel II. plnomocné odpustky všem, kteří se o slavnosti Božího milosrdenství zúčastní v chrámě jakékoliv pobožnosti k Božimu milosrdenství.

židovský král, vyvolal u vojáků, kteří pobývali ve vládní budově, velké pozdvižení. Po skončení bičování se chopili příležitosti, aby si na zástupci nenáviděného židovského národa vylili svou zlost. Ze soudního jednání věděli, že Kristus se vydával za krále. A tu je napadlo, že se vysmějí jeho království uspořádáním maškarády. Podle Janova evangelia bili Ježíše i do tváře (srov. 19,3).

I toto týrání dosvědčuje Turínské plátno. Dr. Willis, který plátno zkoumal, konstatoval, že obě obočí jsou oteklá a pravé víčko roztrženo. Otoky jsou také pod pravým okem, na nose, na levé tváři a na čelisti a na pravé tváři je rána ve tvaru trojúhelníku. Velice zřetelná jsou zranění způsobená trny na čele, na lebce a na zátylku. Lékař konstatuje, že spíše než o korunu, se jednalo o trnovou helmu.

Víra lidu chápala vždy korunování trním jako smír za hříchy pýchy, a to právem. Neboť pýcha, hřích ducha, je prapůvodcem všech hříchů. První lidé chtěli být jako Bůh. A nyní se Bůh a člověk poníží do té míry, že svatý Pavel může říct: *Bůh s tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my byli skrze něho spravedliví u Boha.* (2 Kor 5,21)

Který pro nás nesl těžký kříž

Po korunování trním nastupuje náš Vykupitel hrůznou poslední cestou. V evangeliu sv. Jana stojí: *Vzali tedy Ježíše a vedli ho ven. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota.* (Jan 19,16n)

Nesmíme se pohledu na tuto hrůzu vyhýbat. Celý život si musíme být vědomi, že Pán to všechno vytrpěl pro nás. V podobenství o ztracené ovci nám Kristus ukázal, že jde jako Dobrý pastýř za námi hříšníky, dokud nás nenajde. To, co obrazně ukázal v podobenství, uskutečňuje křížovou cestou tím nejotřesnějším způsobem. Jde touto cestou, obtížen všemi hříchy světa, vzhůru na Golgotu. Hrouť se pod tíží tohoto kříže. Šimona Cyrenského, který šel z pole, zadrželi, aby nesl kříž za Ježíšem (srov. Lk 23,26). Tento Šimon je prvním učedníkem, který nesl kříž za Ježíšem. Pán sám říká: *„Kdo nese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.“* (Lk 14,27)

Mnozí se zpěčují nést kříž, který jim Bůh přidělil, a zapominají, že Kristus řekl: *„Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na se-*

be mé jho a učte se ode mne, neboť já jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“ (Mt 11,28-30)

Kříže, které si děláme sami a které nejsou od Boha, nýbrž jsou důsledkem hříchu, tíží nekonečně více. Kdo chce najít pokoj pro svou duši, ať vezme každý den na sebe svůj kříž a nese ho za Kristem, až dospěje na Golgotu, místo vykoupení.

Který byl pro nás ukřižován

Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. (Lk 23,33)

Nyní se naplňuje to, co Ježíš učinil nekrvavým způsobem při poslední večeři a co zpřítomňuje v každé mši svaté: *Toto je moje tělo, které se za vás vydává. Toto je moje krev, která se za vás prolévá.*

Náš Spasitel dospěl konečně k cíli: na kříž na Golgotě, za nás, kteří nejsme schopni činit opravdové pokání za své hříchy. Protože hříchy jsou vzpourou proti nejvyššímu a nejsvětějšímu Bohu, vyžaduje Boží spravedlnost dokonalou smírnou oběť. V Kristu a skrze Krista se uskutečňuje Boží vyúčtování s našimi hříchy. Toto vyúčtování však postihuje za nás umírajícího Krista nekonečně strašnějším způsobem, než jak by mohlo postihnout kohokoliv z nás. Protože ON je sám Život. A právě ON musel prožít strašnou nicotu hříchu – smrtelné odloučení od Boha; tak hluboce prožívá toto nejstrašnější odloučení, že jeho nářek zní: *„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46)*

Umírající Bůh a člověk je v nejvlastnějším slova smyslu *zničen*. Musel zemřít, ačkoliv byl ještě mladý. Jeho dílo bylo přerušeno, a mohlo ještě dále rozkvétat. Odňali mu jeho přátele. Jeho čest byla pošlapána. Nemá už vůbec nic. Žalmista říká: *Byl červ a ne člověk, zavržený od lidí. (srov. Ž 22,7)*

To všechno se stalo, když Kristus s rozepjatými pažemi visel na kříži a zemřel, aby nám zasloužil nebe. Naplnila se jeho slova: *„Až budu povýšen od země, všechno potáhnu k sobě.“ (Jan 12,32)*

Klaníme se, Pane, tvému Kříži... Hle, skrze Kříž přišla radost na celý svět.

*Podle Vobiscum 2/2001 přeložil -lš
(Redakčně upraveno)*

Zůstat v lásce

Již mnohokrát jsme slyšeli Ježíšovu výzvu svým učedníkům: „Zůstaňte v mé lásce.“ (Jan 15,9) Jsme si však vědomi, co tato slova znamenají, když se dostaneme do konfliktu či sporů? Apoštol Jan píše svým věřícím, co sám uslyšel z úst svého Učitele a co pochopil, když spočíval na jeho srdci: „Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“ (1 Jan 4,16)

Právě podle této lásky bychom my křesťané měli být rozpoznatelní. Tato láska nás musí – především v těžkých situacích – odlišovat od těch, kteří v Boha nevěří nebo kteří ho neznají jako Boha, který sám je Láska. Mělo by to být naše poznávací znamení, jak to bylo u prvních křesťanů, jejichž jednotu vystihl raně křesťanský spisovatel Tertulián jednoduchými, ale výmluvnými slovy: „Podívejte se, jak se milují!“

V konfliktních situacích bychom se vždy měli snažit zamyslet se nad tím, jak je můžeme vyřešit v lásce. Na to však potřebujeme inspiraci Ducha Svatého – lásky samé. Řešení z pohledu lásky se často zdá slabošským anebo málo efektivním. Ale zdání klame. Láska vždy vede k cíli, protože skutečná láska je božská a Bůh je všemohoucí. Když poznáme takovéto řešení láskou, pak další výzvou je, abychom toto řešení dokázali uplatnit ve svém životě. K tomu nám Bůh daroval vynikající prostředek, nástroj: svatou Eucharistii – sebe sama. V Eucharistii přijímáme sílu, kterou potřebujeme každý den, abychom dokázali zůstat v lásce.

V mnoha situacích jsme bezradní anebo máme navenek svázané ruce a nemůžeme zasáhnout, protože bychom tím – i když s dobrým úmyslem – více pokazili, než pomohli. Proto je lépe důvěřovat Bohu, modlit se a milovat. Nezřídká musíme v tichosti a v po-

koji, v postoji odpuštění snášet strastiplné stavy i celé měsíce, dokud se něco nezmění anebo se dá něco říci.

Takže pro nás křesťany je to vlastně jedna z nejpodstatnějších věcí, co bychom měli mít vždy na mysli: Jak můžeme zůstat v lásce?

O této lásce píše sv. Pavel geniálním způsobem ve svém hymnu na lásku:

„Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenašel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. (...) Láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“ (1 Kor 13,2-8) Přijmout božskou lásku a dávat ji dále, to je nejvyšší smysl našeho života.

Hleďme na Ježíše: i na kříži po nevyšších mukách a nespravedlnostech zůstal v lásce, když se modlil: „Otče, odpusť jim...“ (Lk 23,34)

Tváří v tvář tomuto vysokému ideálu všichni zažíváme svoji neschopnost a často také selhání, což nás ale v žádném případě nemá znechutit či přivádět ke smutku, protože když s láskou litujeme, Bůh může napravit všechny naše neúspěchy a selhání. V žádném případě bychom se neměli vzdát touhy a úsilí vždy chtít zůstat a vytrvat v lásce. Protože čím je oko pro tělo, tím je láska pro duši. Ona jediná nám přináší světlo a poznání a proměňuje nás. Proto, pokud hledíme na tento cíl, neměla by se nám žádná oběť zdát příliš velká.

Pro každého člověka je to výzva, a tak to bylo i u svatých. Proto nám mohou právě oni na této cestě velmi pomoci. Můžeme se od nich učit, jak oni zvládali situace, které jsou podobné těm našim; můžeme je prosit o přímluvu, aby stáli při nás v našem zápasu o lásku.

*Z Vítězstvo Srdca 148/2022
přeložil a upravil -dd-*

Maminka Markéta (9)

Život matky Dona Boska

Kapitola 10

„V ŽEBRÁKU, V NEÚSPĚŠNÉM STARÉM ČLOVĚKU, JE PŘÍTOMNÝ BŮH,“ UČÍ MAMINKA

Probudila jedno z dětí

Markéta neučila Jana vidět Boha jenom v přírodě. Učila vidět ho ve tváři druhých (je to nejpohodlnější způsob a zároveň hluboce křesťanský). Když někdo u sousedů těžce onemocněl, přicházeli probudit Markétu. Věděli, že nikdy neodmítne podat pomocnou ruku. Probudila vždy jedno ze svých dětí proto, aby ji doprovodilo. Říkala: „Je třeba udělat dílo lásky.“

„Udělat, jít, prokázat lásku“, těmito prostými výrazy se v těch dobách dávaly dohromady „hodnoty“, které my dnes nazýváme velkodušnost, angažovanost pro druhé, nasazení, altruismus, služba, otevřená rodina...

Charita v rodině Bosco se nedělala z filantropie anebo kvůli citu (nevstává se a nepřerušuje vlastní spánek, a hlavně ne vlastního dítěte „kvůli pocitu“), ale z lásky k Bohu. Bůh bydlel v tomto domě. Vstupoval tam s tváří těch, co jsou na okraji společnosti.

Žebrákovy dřeváky

„Během zimy,“ vzpomíná Don Bosco, „často klepal na naše dveře žebřák. Kolem byl sníh, a on prosil, abychom ho nechali přespat na seníku.“ Markéta předtím, než ho nechala, aby tam šel, mu dala teplou polévku. Pak mu prohlédla nohy. Mnohokrát je měl velice špatné. Sešoupané dřeváky umožňovaly, aby se voda dovnitř dostala, kudy chtěla. Ona sice nový pár, který by mu mohla darovat, neměla, ale omotala mu je látkou a svázala je, jak mohla.

V lese jsou „hledaní lidé“

Blízko jejich domu byl les. Vícekrát, když nastala noc, klepaly na Markétiny dveře malé skupinky „hledaných“, pronásledovaných policií. Přicházeli prosit o talíř polévky a o trochu slámy na spa-

ni. Markéta se těchto návštěv neděsila. Byla na ně zvyklá.

Za Napoleonovy doby bylo mladých lidí, kteří utíkali, aby se vyhnuli vojenské službě, velice mnoho. V posledních letech jejich počet dosahoval 70 %. Žili v lesích anebo na horách ve skupinkách. Utíkali se často k agresi, aby přežili. Nyní to byli bývalí vojáci, kteří se po deseti letech války už necítili být schopni vzít do ruky motyku, a tak pokračovali ve svém nešťastném řemesle tak, že mířili své zbraně na obchodníky, kteří se vraceli z trhu.

To, co budilo obavy, byl fakt, že za těmito bývalými vojáky vyráželi karabiniéři, kteří je hledali. Avšak v domě rodiny Bosco platil zvláštní mlčenlivý stav přiměří. Hlídky, unavené výstupem, prosily Markétu o sklenici vody a třeba i o doušek vína. Banditi byli na seníku, slyšeli jejich hlasy a mlčky odcházeli. „Třebaže mnohokrát věděli, kdo se v domě ukrývá,“ píše G. B. Lemoyne, „tvářili se, že nic nevidí, a nikdy se nepokusili o zatčení.“

Stařeček na mizině

V jednom domku v Becchi bydlel jistý Frantík. Byl to kdysi bohatý člověk, ale všechno prohrál. Skončil úplně na mizině, v úplné bídě, kdy je velice těžké zachovat dokonce i vlastní důstojnost. Chlapci se mu posmívali. Matky ho ukazovaly dětem a vyprávěly příběh o mravenci a cikádě: „Zatímco my jsme pracovali jako mravenci, on flámoval. Byl veselý jako cvrček. Teď se podívej, kam až klesl. Pouč se z toho.“ Tento starý člověk se styděl prosit o almužnu a často trpěl hladem. Markéta, když nastala tma, nechávala na římse hrnec s teplou polévkou. Frantík si ho přicházel vzít a zmlčel ve tmě.

Bílý chléb od maminky si zamění za černý

Jeník se učil. Spíše je třeba udělat něco z lásky než šetřit. Byl u nich jeden chlapec, který pomáhal na nedalekém stat-

ku. Jmenoval se Secondo Matta. Ráno mu hospodář dával krajíc černého chleba a do ruky provaz od dvou krav. Musel jít s nimi na pastvu a pást je až do poledne. Když scházel do údolí, potkával Jeníka, který také vedl na pastvu krávy a měl v ruce krajíc bílého chleba. V těch dobách takový chléb (nazývaný „chléb z nejlepší mouky“), to bylo něco mnohem lepšího, stál mnohem víc než ubohý černý chléb. Jednou mu Jeník řekl:

„Mohl bys pro mne něco udělat?“

„Velice rád.“

„Chtěl bych, abychom si vyměnili chleba. Tvůj je lepší než můj.“

Secondo Matta tomu uvěřil a po tři následující období vyměňoval chléb. Když dospěl, tak pan Matta přemýšlel a pochopil, že Jan Bosco byl vynikající člověk. Když se stal dědečkem a jeho vnuk, Secondo Marchisio, knězem salesiánem a ptal se ho, jestli si něco pamatuje o Janu Boskovi, tak mu vyprávěl tento příběh s chlebem.

Smrt se vrací na kopec

V únoru roku 1826 vstoupila smrt po druhé do domu rodiny Bosco. Byla to babička, tatínkova maminka, která umírala. „Kolem jejího lůžka,“ píše Lemoyne, „byla Markéta a vnuci. Babička jim s velikou námahou řekla tato slova: »Odcházím na věčnost. Doporučuji svou duši vašim modlitbám. Odpusťte mi, když jsem na vás byla někdy přísná, to však bylo jenom pro vaše dobro. Děkuji vám, Markéto, za to, co jste pro mne udělala.«

Když to říkala, přivinula ji k sobě na hrud' a políbila s těmito slovy: »Líbám vás tady na zemi naposledy, ale doufám, že

vás uvidím všechny co nejšťastnější na blažené věčnosti.«

Vnuci velice plakali. Antonín, měl 18 let, se na ni díval upřeně a bolestně. Odchodem této dobré stařenky, maminky jeho otce, se přetrhávalo pokrevní pouto, které ho pojilo s rodinou Markéty. Babička odevzdala duši svému Stvořiteli v den, kdy bylo velice zima, 11. února.

Jan Bosco vedle své maminky, která se modlila růženec s dětmi u babiččina lůžka, chápe pořád víc slova, která opakuje každý den v Zdrávasu: „...nyní i v hodinu

KNIHOVNIČKA

smrti naší. Život, to je „cesta na druhou stranu“. Smrt je „na shledanou“, ne „sbohem“. Život, to je směs radosti a bolesti, které mají za úkol dovést nás až na práh radosti bez konce, do Božího domu. Don Bosco se bude dívat odvážně do očí smrti svých chlapců. „Měsíční ústraní“ nazve navždy „cvičením šťastné smrti“.

„Připravovala mě velice pilně na první svaté přijímání“

Čtyřicet dnů po babiččině smrti byly Velikonoce. Ten den přistoupil Jeník k prvnímu svatému přijímání ve farním kostele v Castelnouvu. Na tuto událost vzpomíná takto:

„Měl jsem jedenáct let, když jsem byl připuštěn k prvnímu svatému přijímání. Znal jsem celý katechismus. Protože kostel byl daleko, tak mě pan farář neznal. Náboženské vzdělání mi poskytla jenom moje maminka. Ona toužila po tom, abych co nejdříve vykonal tento důležitý náboženský úkon, a velice se snažila mě na něj připravit, dělala všechno, co mohla. Posílala mě na katechismus po celou postní dobu.“ Jan Filipello, vrstevník a přítel Jana Boska, chodil s ním na katechismus po celou postní dobu k panu faráři donu Bartolomeovi Dassanovi. Dovedl, že někdy pan farář někoho plánil a říkal: „Vy znáte katechismus velice málo, ale Bosco ho umí nejen recitovat, dokonce ho i vyzpívá.“

„Na konci,“ pokračuje ve vzpomínkách Don Bosco, „jsem podstoupil zkoušku, byl jsem připuštěn, a tak byl stanoven den, kdy jsem spolu s jinými dětmi mohl přistoupit k prvnímu svatému přijímání o Velikonoce. Během postní doby mě moje maminka přivedla třikrát ke svátosti smíření. Opakovala mi: »Jeníku, Bůh ti připravuje velký dar. Snaž se chovat dobře, snaž se vyzpovídat upřímně. Popros Boha o odpuštění a slib Pánu Bohu, že se staneš lepším.« Slíbil jsem to. Jestli jsem to opravdu dodržel, Bůh to ví. Večer před přijímáním mi pomohla modlit se, umožnila mi číst dobrou knihu a dala mi rady, které umí vymyslet jenom skutečně křesťanská matka pro své děti.“

V den prvního svatého přijímání, uprostřed zástupu prvokomunikantů a jejich rodičů, bylo téměř nemožné uchovat si usebranost. Ráno před přijímáním mu maminka nedovolila s nikým mluvit. Do-

Jeho láska je nejkrásnější a nejjistější útočiště

Slovo od srdce k Srdci

Když trpíš osamělostí anebo jsi zavalen starostmi, když nevidíš východisko a potřebuješ inspiraci, utíkej se k lásce – k Boží lásce a k lásce k bližnímu. Pokorná a důvěřující láska k Bohu a láska k bližnímu, která všem všechno dopouští, je skutečně útočištěm plným útěchy.

V utrpení si představ, že se jako dítě, které hledá pomoc, uzavíráš do mateřského lůna Panny Marie anebo hledáš ochranu v otevřené ráně Ježíšova Srdce. Teď, když čteš tato slova a zřejmě netrpíš, může se ti tato formulace zdát jako sentimentální a přehnaná. Avšak není to ani jedno, ani druhé. Každý, kdo poznal skutečně velké utrpení, ví, že se za tím skrývá velká pravda.

Když se v těžkém duchovním boji – např. po bolestné urážce – snažíš setrvat v lásce a také konat podle lásky, je důležité obnovit si upřímný úmysl, že chceš nejprve milovat Boha nade všechno a že ho nechceš urazit ani v malých věcech, i navzdory vlastní ubohosti. Tento čistý úmysl ti dodá sílu a světlo.

Podívej se vnitřním zrakem na trpícího Pána. Když se ve svém utrpení sjednotíš s utrpením Krista, abys ho tím utěšil, i ty sám zakoušíš útěchu. Nic mu neodmítni!

Přej si, aby ses skrze útrapy, které právě teď neseš, mohl zcela proměnit v lásku. Čerpej lásku ze svaté Eucharistie, protože tam bije Ježíšovo Srdce. Obětuj svaté přijímání především za toho člověka, který ti způsobuje utrpení.

Přijmi všechna svoje utrpení; bez ohledu na to, co je způsobilo. Přijímej je ne jako osud, ale jako něco, co přichází z milující Boží ruky. Vždyť on to dopustil, aby ses učil jeho lásce.

Pros Pána o milost ochoty obětovat svůj život za toho, kdo je příčinou tvé bolesti. Řešení všech starostí a mezilidských problémů hledej pouze v jeho lásce.

Hledat útočiště v jeho lásce je mnohem snazší, než si myslíš, protože jsi Bohem stvořen a povolán k tomu, aby ses celý stal láskou. Přesně po tom touží tvé srdce, nejnvtitnější část tvého bytí. Aby ses úplně proměnil v lásku, v tom ti především pomůže snaha odpoutat se od všeho, co rozpoznáš jako překážku ve tvém sjednocení se s Bohem. To tě může někdy stát velmi mnoho. Pros tedy Pannu Marii, aby tě osvobodila od těchto překážek, dej jí nad sebou zcela volnou ruku s tím, že jí všechno dovolíš a odevzdáš se jí zcela k dispozici.

Z Vítězství Srdce 148/2022

přeložil a upravil -dd-

provodila jej na mši svatou, udělala s ním přípravu a díkůčinění...

„Ten den si maminka nepřála, abych něco dělal. Jenom jsem četl nebo se modlil. Maminka mi několikrát opakovala: »Můj synu, dnešek je pro tebe velice významným dnem. Jsem si jistá, že Bůh se stal Pánem tvého srdce. Slib mu, že se budeš snažit, abys zůstal dobrý po celý život. Od nynějška choď často ke svatému přijímání, ale nikdy nechoď, když máš na svědomí nějaký hřích. Vždycky se zpovídej upřímně. Snaž se, abys byl poslušný. Choď rád na katechismus a poslouchat Boží slovo. Ale především prchej před těmi, kteří vedou špatné řeči: považuj je za mor.« Vždycky jsem si to připomínal a snažil jsem se praktikovat rady své matky. Od tohoto dne se mi zdálo, že jsem se stal lepším, alespoň trochu.“

Od věty „Bůh tě vidí“, říkané malému chlapečkovi, který si běží hrát na louku, ke katechismu vyučovanému pomalu a mile, ke konkrétní lásce k druhým, „ve kterých je Pán“, k prvnímu setkání s Ježíšem – Eucharistií, připravovanému s chvěním, je viditelný a hmatatelný růst „smyslu pro Boha“, který maminka Markéta daruje synu Janovi.

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta, Život matky Dona Boska.

Překlad P. Jan Ihnát.

Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.

(Kniha je vyprodaná.)

Pokoj Velikonoc

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

nejel. Nikdo, protože Boží způsob jednání se liší od způsobu jednání světa. Ježíš totiž těsně před Velikonocemi vysvětluje učedníkům: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.“ (Jan 14,27) Jsou to dvě různé cesty: cesta, jakou nám dává svět, a cesta, jakou nám dává Bůh. Jsou odlišné.

Pokoj, který nám Ježíš o Velikonocích dává, není pokojem, který se řídí strategiemi světa, jenž věří, že ho může získat silou, dobýváním a různými formami vnučování. Takový mír je ve skutečnosti jen přestávkou mezi válkami: to dobře víme. Boží pokoj jde cestou tichosti a kříže: je to převzetí odpovědnosti za druhé. Kristus na sebe vzal naše zlo, náš hřích a naši smrt. To vše vzal sám na sebe. Tímto způsobem nás osvobodil. Zaplatil za nás. Jeho pokoj není výsledkem nějakého kompromisu, ale rodí se z daru sebe samého. Tento pokorný a odvážný mír je však těžké přijmout. Zástup, který Ježíše oslavoval, je vlastně týž zástup, který o několik dní později volá „Ukřižuj ho!“ a ve strachu a zklamání pro něj nehne ani prstem.

V tomto ohledu je stále aktuální velký Dostojevského příběh, takzvaná *Legenda o Velkém inkvizitorovi*. Vypráví o Ježíši, který se po několika staletích vrací na Zemi. Okamžitě ho vítá jásající dav, který ho poznává a oslavuje. „Ach, ty ses vrátil! Tak pojď, pojď s námi!“ Pak je však zatčen inkvizitorem, který představuje světskou logiku. Ten ho vyslyší a tvrdě kritizuje. Posledním motivem výtky je, že Kristus, ačkoli mohl, se nikdy nechtěl stát císařem, největším králem tohoto světa, a raději ponechal člověku svobodu, než aby si ho podrobil a řešil jeho problémy silou. Mohl nastolit mír ve světě, ohnout svobodné, ale nejisté srdce člověka silou vyšší moci, ale nechtěl: respektoval naši svobodu. „Ty bys,“ říká inkvizitor Ježíšovi, „přijetím světa a císařského purpuru založil univerzální království a zajistil univerzální mír“; a bičující větou uzavírá: „Jestli si někdo zasloužil naše upálení víc než kdokoli jiný, jsi to ty.“ (*Bratři Karamazovi*) To je klam, který se v dějinách opakuje, pokušení falešného pokoje zalo-

ženého na moci, které pak vede k nenávisti a zradě Boha a k velké hořkosti v duši.

Nakonec by podle tohoto vyprávění inkvizitor chtěl, aby mu Ježíš „něco řekl, možná i něco hořkého, něco strašného“. Kristus však reaguje sladkým a konkrétním gestem: „Mlčky se k němu přiblíží a něžně ho políbí na jeho staré, krvácející rty.“ Ježíšův pokoj nepřemáhá druhé, nikdy to není ozbrojený mír: nikdy! Zbraněmi evangelia jsou modlitba, laskavost, odpuštění a nezištná láska k bližnímu, láska ke každému bližnímu. Takto můžeme přinášet Boží pokoj do světa. Proto je ozbrojená agrese těchto dnů, stejně jako každá válka, urážkou Boha, rouhovou zradou Pána Velikonoc, preferencí falešného boha tohoto světa místo jeho pokorné tváře. Válka je vždy lidskou aktivitou, jejímž cílem je modloslužba moci.

Před svými posledními velikonočními svátky Ježíš řekl učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (Jan 14,27) Ano, protože zatímco světská moc za sebou zanechává jen zkázu a smrt – jak jsme viděli v posledních dnech –, jeho mír buduje dějiny a vychází ze srdce každého člověka, který ho přijímá. Velikonoce jsou pak skutečným svátkem Boha a člověka, protože pokoj, který Kristus vybojoval na kříži darováním sebe sama, se rozdává i nám. Proto se Zmrtvýchvstalý o Velikonocích zjevuje učedníkům, a jak je pozdraví? Opakuje: „Pokoj vám!“ (Jan 20,19.21) To je pozdrav vítězného Krista, vzkříšeného Krista.

Bratři a sestry, Velikonoce znamenají „přechod“. Zvláště v tomto roce je to požehnaná příležitost přejít od světského boha ke křesťanskému Bohu, od chamtivosti, kterou v sobě nosíme, k lásce, která nás osvobozuje, od očekávání míru, který přináší síla, k závazku vydávat konkrétní svědectví o Ježíšově pokoji. Bratři a sestry, postavme se před křížifix, zdroj našeho pokoje, a prosme ho o pokoj srdce a mír ve světě.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Výstava o arcibiskupu Josefu Matochovi v Olomouci

V olomouckém Arcibiskupském paláci bude ve středu 5. dubna 2023 v 17 hodin vernisáž výstavy „Arcibiskup Matocha: Přísně tajně“, která bude otevřena až do 11. června 2023. Výstava je zaměřena zvláště na období internace Josefa Karla Matochy v Arcibiskupském paláci v Olomouci v letech 1950–1961. Dozvíte se například, jak v internaci žil, co mohl mít u sebe, kdo a za jakých podmínek ho směl navštívit nebo jaká příkoří mu StB činila. Zveřejněny budou mimo jiné autentické záznamy StB o sledování, odposleších, výsleších a vynucených přiznáních. Výstava představí nejen období po únorovém komunistickém převratu, ale zaměří se na období tomu předcházející a následující, mapující vývoj vztahu státu k církvi a širší kontext událostí a osudů dalších významných osobností, zvláště Matochova prvního generálního vikáře, biskupa Stanislava Zely.

Návštěvníci uvidí kromě samotných dokumentů také osobní předměty, které měl arcibiskup po dobu internace ve své pracovně, dále předměty ze sbírek Arcibiskupství olomouckého, které jsou spojeny s jeho osobou, a dobové fotografie. Pohnutou atmosféru nelehké doby dokreslí audiozáznamy, které výstavu doprovází, například „Biskup vyznavač“ načtený Hanou Maciuchovou (vydavatel: Petarda Production a. s.), nebo také dokument Českého rozhlasu Plus.

V průběhu výstavy je plánováno několik komentovaných prohlídek, termíny budou upřesněny na webu a facebooku Arcibiskupského paláce. Výstava se koná u příležitosti výročí narození, biskupského svěcení a intronizace arcibiskupa Josefa Karla Matochy. Nabízí možnost blízkého setkání s nelehkou a krutou dobou, v níž byla církev státem perzekvována.

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké

Pondělí 3. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Augustiniáni **7:05** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **8:10** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení **8:15** Buon giorno s Františkem **9:10** Mezi pražci (115. díl): Duben 2023 **10:00** Outdoor Films s Josefem Bosákem: Arménie a válečný konflikt v Náhorním Karabachu **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Magazin Mary's Meals **13:10** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **13:45** Dědek a jeho kreslený svět: Lenošení zlé vždy není **14:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (155. díl): Desatero **15:05** Dědek a jeho kreslený svět: Dobře, že to bolí **15:10** Noční univerzita: Mons. František Radkovský – Plátno a evangelia **15:50** Dědek a jeho kreslený svět: Šťěstí trochu jinak **16:00** V souvislostech **16:20** Klapka: S Danuší Kubátovou **17:30** Co pro tebe znamená Campfest **18:05** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Poslední večere **18:18** Setkání: Bohuslav Procházka **18:25** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vjezd do Jeruzaléma (Jan 12,12–16) **19:05** Pranic na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:25** Poutníci času: Se Stanislavem Górou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kristovy stopy v Římě **21:20** Blízko nebe [P] **21:55** Noemova pošta: Duben 2023 **23:00** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **0:10** Dvořák – umění hořák **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Řád karmelitánů **7:05** V pohorách po horách: Jahňací štít – Vysoké Tatry **7:15** Noční univerzita: Jan Royt – Ikonografie smrti, Posledního soudu a Apokalypsy **9:10** V souvislostech **9:30** Bělorusko: Semínka víry **10:00** Přejeme si... [P] **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na startu **13:10** Honduras – Texiguat, zapomenutá komunita **13:40** Setkání: Pavel Bělobrádek – poutní místo Rokole **14:00** Za obzorem: Křesťanští právníci pomáhají uprchlíkům [P] **14:35** Outdoor Films s Miroslavem Haluzou (47. díl): Cestovatel a filmař v jedné osobě **16:10** Muzikanti, hrajte **16:45** Dokonalá radost **17:20** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **18:05** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista **18:20** Bratr oheň: Na pusté zemi **18:50** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **19:20** Dědek a jeho kreslený svět: Nedělejme vlny **19:25** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:30** Výpravy do divočiny: Hroši „říční koně“ [L] **21:35** Za obzorem: Křesťanští právníci pomáhají uprchlíkům **22:10** Vincenzo Bellini: Messa di Gloria: Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2021 **23:05** Koruna pro českého krále **0:00** Terra Santa News: 29. 3. 2023 **0:20** Magazin Mary's Meals **0:40** S Bohem pro lidi **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svátého **7:05** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2023

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

7:25 Etiopie: Jděte a získávejte učedníky **7:55** Dědek a jeho kreslený svět: Vedle sebe není spolu **8:00** Noční univerzita: Mons. František Radkovský – Plátno a evangelia **8:40** Velikonoční řemesla (3. díl): Pletení tataru **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Milan Rastislav Štefánik **10:50** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jakub Jan Ryba: Stabat Mater **14:05** Kristovy stopy v Římě **14:55** Svatý týden v liturgii [P] **15:35** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2023 **16:00** ARTBITR – Kulturní magazín **16:10** Černobílý svět **16:20** V pohorách po horách: Velký Roudný **16:30** Chléb náš vezdejší **16:40** Letem jazzem (17. díl) **18:05** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Kristus vstal z mrtvých! **18:20** Strýček Emu: April **18:30** Pan profesor **18:50** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Velikonoční triduum **19:25** Terra Santa News: 5. 4. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:10** Adorace [L] **22:15** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Můj Bůh září do mých temnot **23:45** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **0:20** Generální audience papeže Františka **0:40** Opřu se o florbalovou hůl **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 4. 2023

6:05 Terra Santa News: 5. 4. 2023 **6:25** Papuánské Velikonoce: Zelený čtvrtek **6:40** V pohorách po horách: Gruň – Beskydy **6:50** Biblické události Svatého týdne [P] **7:40** Noemova pošta: Duben 2023 **9:00** Mše svatá se svěcením olejů: Ostrava, katedrála Božského Spasitele [L] **10:30** Pater Noster – Olivová hora **10:33** Kaplani naděje: Anna Macková **10:45** Dokořán: S Michaelou Šojdrovou **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Generální audience papeže Františka **12:25** Magdaléna zbavená hanby **14:00** Pius XII. a holocaust **14:30** Setkání: Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla **14:40** Přejeme si... [P] **16:00** Koncert Pavla Helana s hosty: Ukrajina jsi Ty **16:00** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2023 **16:25** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **16:55** Příběhy z Dobré knihy: Poslední večere **17:05** Ovečky: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **17:30** Zelený čtvrtek s Noe [L] **18:00** Mše svatá na památku Večere Páně: Ostrava, katedrála Božského Spasitele [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Sabina [P] **22:10** Evangelium podle Marka **0:10** J. S. Bach: Matoušovy pašije (1. část) **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 4. 2023

6:05 Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **7:45** Velké ticho v Poličanech **8:05** Kristovy stopy v Římě **9:10** Harfa Noemova: Jakub Jan Ryba a jeho Stabat mater **9:35** Sabina **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Papuánské Velikonoce: Velký pátek **12:50** Vezmi a čti: Březen 2023 **13:05** Výpravy do divočiny: Hroši „říční koně“ **14:15** Stabat Mater: Giovanni Battista Pergolesi **15:00** Toufarova křížová cesta **16:35** Bazilika Božího hrobu a Golgota **16:45** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Velikonoční triduum **17:30** Velký pátek s Noe [L] **18:00** Památka Umučení Páně: Zlín, kostel sv. Filipa a Jakuba [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny **20:30** Arcibiskup Jan – Quod dixerit vobis, facite [P] **21:00** Křížová cesta z Kolosea s papežem Františkem [L] **22:15** Milosrdenství [P] **0:00** J. S. Bach: Matoušovy pašije (2. část) **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 4. 2023

6:05 Gioacchino Rossini: Stabat Mater: Svatováclavský hudební festival 2017 **7:10** Obnova objektu Libušín po požáru **7:45** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **8:15** Strýček Emu: April **8:25** Ovečky: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **8:40** Bratr oheň: Na pusté zemi **9:20** Barberbieni **10:20** Noční univerzita: Mons. František Radkovský – Turínské plátno **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Milosrdenství **14:00** Moravské pašije **15:00** Náš papež **16:15** Matka Tereza **18:00** Slovo na neděli: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **18:20** Příběh o vzkříšení [P] **18:40** Dokořán: S Michaelou Šojdrovou **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** S chutí přes práh: Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul [P] **20:30** Bílá sobota s Noe [P] **21:00** Velikonoční vigilie: Dolní Bojanovice, kostel sv. Václava [L] **23:05** Evangelium podle Lukáše **1:20** Jak potkávat svět: S Jitkou Molavcovou **2:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 4. 2023

6:05 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **6:45** V pohorách po horách: Ztracenec – Javorníky **6:55** Slovo na neděli: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **7:15** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **8:20** Náš papež **9:35** S chutí přes práh: Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul **10:00** Velikonoce s Noe [P] **10:30** Mše svatá na Boží hod velikonoční: Dolní Lutyně, kostel sv. Jana Křtitele [L] **12:00** Požehnáni Urbi et Orbi [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:55** V souvislostech **13:15** Muzikanti, hrajte **13:55** Komédie o umučením a slavném vzkříšení Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista **15:55** Poutníci času [P] **16:15** Velikonoční radost ze zpívání s Arkou Noego [P] **16:45** Šípková Růženka: Divadlo Víti Marčíka [P] **18:00** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:05** Ovečky: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **18:20** Hermie a lhářka Flo **18:45** Strýček Emu: Od Květné neděle [P] **18:55** Svatá Kateřina Sienská **19:20** Arcibiskup Jan – Quod dixerit vobis, facite **19:45** Přejeme si... **20:05** Léčitel **21:55** Evangelium podle Jana **0:00** Požehnáni Urbi et Orbi **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 3. 4. o 20:20 hod.: A teraz čo?

Stále sa spovedám dokola z tých istých hriechov. Nie je to zbytočné?

Utorok 4. 4. o 21:20 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Getsemanská záhrada)

Na úpäť Olivovej hory leží Getsemanská záhrada. Nachádzajú sa tu prastaré olivovníky, ktorých predkovia boli svedkami Ježišovej modlitby pred jeho umučeníem.

Streda 5. 4. o 21:35 hod.: Tajomstvo Svätého hrobu

Dokument prináša najnovšie vedecké objavy a výroky vedcov, ktorí sa zaoberali posmrtnými relikviami zachovanými z hrobu Ježiša Krista. Dávajú nám mnohé odpovede a niekedy priam vyrážajú dych.

Štvrtok 6. 4. o 20:0 hod.: Svätá hodinka z Getsemanskej záhrady

Priamy prenos zo Svätej zeme.

Piatok 7. 4. o 21:15 hod.: Krížová cesta z Kolosea

Priamy prenos so Svätým otcom.

Sobota 8. 4. o 17:30 hod.: Majster zázrakov

Krásne a pútavé rozprávanie o Ježišovi. Príbeh už toľkokrát rozprávaný je prevedený v milej a zaujímavej animácii. Plných 87 minút navodí atmosféru meditatívneho vnímania Božích krokov na našej Zemi.

Nedeľa 9. 4. o 20:40 hod.: Zázrak v cele číslo 7

Mentálne postihnutý otec je obvinený z vraždy malého dievčatka, pre políciu je jednoznačne vrah a nikoho nezaujíma, že všetko mohlo byť inak. Dostane sa do väzenia, ale myslí len na svoju malú dcéru. Jeho spoluväzňom sa podarí prepašovať jeho dcéru.

Liturgická čtení

Nedeľa 2. 4. – Květná nedeľa

1. čt.: Iz 50,4-7
Ž 22(21),8-9.17-18a.19-20.23-24
Odp.: 2a (*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?*)
2. čt.: Flp 2,6-11
Ev.: Mt 26,14-27,66

Pondělí 3. 4. – Pondělí Svätého týdne

1. čt.: Iz 42,1-7
Ž 27(26),1.2.3.13-14
Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
Ev.: Jan 12,1-11

Úterý 4. 4. – Úterý Svätého týdne

1. čt.: Iz 49,1-6
Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15+17
Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
Ev.: Jan 13,21-33.36-38

Streda 5. 4. – Streda Svätého týdne

1. čt.: Iz 50,4-9a
Ž 69(68),8-10.21bcd-22.31+33-34
Odp.: 14c.b (*Vyslyš mě ve své veliké lásce, Pane, v čas milosti.*)
Ev.: Mt 26,14-25

Čtvrtok 6. 4. – Zelený čtvrtek

1. čt.: Ex 12,1-8.11-14
Ž 116(115),12-13.15+16bc.17-18

Odp.: srov. 1 Kor 10,16 (*Kalich požehnání je společenstvím krve Kristovy.*)
2. čt.: 1 Kor 11,23-26
Ev.: Jan 13,1-15

Pátek 7. 4. – Velký pátek

1. čt.: Iz 52,13-53,12
Ž 31(30),2+6.12-13.15-16.17+25
Odp.: Lk 23,46 (*Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*)
2. čt.: Žid 4,14-16; 5,7-9
Ev.: Jan 18,1-19,42

Sobota 8. 4. – Bílá sobota

1. čt.: Gn 1,1-2,2
Ž 104(103),1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*)
nebo Ž 33(32),4-5.6-7.12-13.20+22
Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

2. čt.: Gn 22,1-18
Ž 16(15),5+8.9-10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)

3. čt.: Ex 14,15-15,1
Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18
Odp.: 1a (*Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)

4. čt.: Iz 54,5-14
Ž 30(29),2+4.5-6.11+12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

5. čt.: Iz 55,1-11
Iz 12,2-3.4bcd.5-6
Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)

6. čt.: Bar 3,9-15.32-4,4
Ž 19(18),8.9.10.11
Odp.: Jan 6,68b (*Pane, ty máš slova věčného života.*)

7. čt.: Ez 36,16-17a.18-28
Ž 42(41),3.5bcd; 43(42),3,4
Odp.: Ž 42(41),2 (*Jako laň prahne po vodách bystrin, tak prahne má duše po tobě, Bože!*)
nebo, uděluje-li se křest:
Iz 12,2-3.4bcd.5-6
Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
anebo Ž 51(50),12-13.14-15.18-19
Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)
Epištola: Řím 6,3-11
Ž 118(117),1-2.16ab+17.22-23
Odp.: *Aleluja, aleluja, aleluja.*
Ev.: Mt 28,1-10

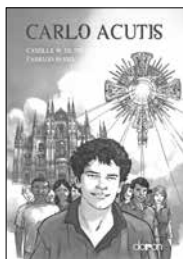
BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. DUBNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 4.		PO 3. 4.		ÚT 4. 4.		ST 5. 4.		ČT 6. 4.		PÁ 7. 4.		SO 8. 4.	
Antifona	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	494	457	511
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	495	457	512
Antifony	417	466	422	472	426	476	431	481	435	485	442	496	458	513
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	442	496	458	513
Krátké čtení a zpěv	418	467	422	472	427	477	431	481	435	485	445	499	460	515
Antifona k Zach. kantiku	418	467	423	472	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Prosby	418	467	423	473	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Modlitba během dne:														
Hymnus	414	463	414	463	414	463	414	463	414	463	447	500	461	516
Antifony	415	464	415	464	415	464	415	464	415	464	447	501	462	517
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	448	502	462	517
Krátké čtení	419	468	424	473	428	478	432	482	436	487	451	505	465	520
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Nešpory:														
SO 1. 4.														
Hymnus	412	461	412	461	412	461	412	461	438	491	452	507	466	521
Antifony	416	465	420	470	425	475	429	479	433	483	439	492	453	507
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	453	507
Kr. čtení a zpěv	416	465	420	470	425	475	429	479	433	484	439	492	455	510
Ant. ke kant. P. M.	416	465	421	470	425	475	430	480	434	484	439	492	456	510
Prosby	417	466	421	471	426	475	430	480	434	484	439	492	456	510
Záv. modlitba	419	468	419	468	423	473	428	478	432	482	440	493	446	500
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	440	493	1242	1379

KOMIKSY

CARLO ACUTIS
Scénář Camille W. de Prévaux
Ilustrace Fabrizio Russo • Kolorování Roberta Pusceddu • Z francouzštiny přeložila Barbora Šlapáková • Redakce Kateřina Lachmanová

Blahoslavený Carlo Acutis (1991–2006), kterému se přezdívá „Boží ajťák“, si během pár let získal srdce lidí po celém světě. Jediněčný komiks francouzských autorů nám přibližuje jeho životní příběh.

Pavel Nebojsa - Doron
Váz., 215x290 mm, křídový papír, 48 stran, 289 Kč

EVANGELIUM PRO DĚTI
Christine Ponsardová • Ilustrace Jean-François Kieffer • Z francouzštiny přeložila Kateřina Lachmanová

Tato komiksová kniha nabízí padesát příběhů z evangelií, zestručněných tak, aby byly srozumitelné dětem prvního školního věku. Velkou předností díla je snaha Ch. Ponsardové o největší věrnost textům evangelií: proto také uvádí odkazy na místa v Bibli, kde lze jednotlivé příběhy či podobenství najít v nezkrácené verzi. Živé a výstižné ilustrace J.-F. Kieffera jsou natolik působivé, že děti budou schopné číst si jednotlivé příběhy samy. Knihu lze používat také při katechezích nebo při výchově v rodině. Pro děti od 6 let.

Pavel Nebojsa - Doron • Druhé vydání
Váz., 185x225 mm, křídový papír, 106 stran, 399 Kč

JAK ŽÍT S MODERNÍ TECHNIKOU

S MOBILEM DO BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ? • 25 ÚVAH O TOM, PROČ JE INTERNET DOBRÝ SLUHA, ALE ZLÝ PÁN

Josef Ptáček • Redigovala Markéta Protivánková
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

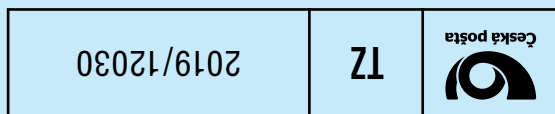
Na internetu hledáme čerstvé zprávy. Nakupujeme, platíme a připojujeme se k různým institucím. Posloucháme internetové rádio, podcasty a hrajeme hry. Je to pro nás dnes nepostradatelný prostředek k našemu vzájemnému propojení i ke vzdělávání. Mobil nás provází doslova na každém kroku. Vytváří zcela nový životní prostor, jenž má vliv na naši koncentraci, vztahy a naše tělesné, duševní a duchovní zdraví. Bere me ho do ruky v průměru každých deset minut. Co nám to přináší a co bere? 25 konkrétně zaměřených kapitol zaměřuje naši pozornost na to, jak mobil a internet využít co nejlépe a jak se přitom vyhnout různým úskalím. Autor je optimista i realista. Mobilní telefon a internet se mohou stát nástrojem růstu Božího království v našem životě i v životě těch, s nimiž se skrze ně setkáváme.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Brož., 115x180 mm, 120 stran, 219 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o., a to pod původní adresou www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc, Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.